

govoj ponudi za turističko putovanje nije bilo predviđeno putovanje po unutrašnjosti Južne Amerike.

Prvostepeni sud je, prihvaćajući tuženikovo stajalište, odbio tužbeni zahtjev, a drugostepeni je tu presudu potvrdio iz slijedećih bitnih razloga:

Netočna je tvrdnja tužitelja da je utužena šteta nastala za vrijeme pomorskog turističkog putovanja. Točno je što tvrde tužitelji da u okvir tog putovanja ulaze i izleti na kopno. Međutim, po mišljenju suda mora se raditi o kraćim izletima. U konkretnom slučaju tužitelji su boravili na brodu dvadeset i četiri, a izvan broda dvanaest dana. Sud smatra da ovakav omjer izbivanja iz broda ne ulazi u okvir pomorskih turističkih putovanja. Pored toga, u postupku je utvrđeno da je bračni par zahtijevao posebne usluge za putovanje po unutrašnjosti Južne Amerike, koje putovanje nije bilo predviđeno u brodarevim prospektima. I to je jedan od elemenata koji prema stajalištu suda govori da se utužena šteta nije desila u okviru pomorskog turističkog putovanja koje je organizirao tuženi brodar. Isto je tako utvrđeno da je brodar posebno fakturirao troškove putovanja po unutrašnjosti i da je u tom pogledu nastupao u ime agenta koji je navedeno putovanje uistinu organizirao.

Na temelju navedenih razloga sud je zaključio da tužitelj za utuženu štetu nije pasivno legitimiran, pa je odbio tužbeni zahtjev.

(DMF 1975, str.409)

B.J.

APELACIONI SUD, Rouen

Presuda od 14.II 1975.

Sté Perrigault et Sté Courrier et
Cie c/a zapovjednika broda "Breitenstein"

Prijevoz stvari morem - Brodareva odgovornost - Jedinica tereta za teret koji se prevozi kontenerom - Ako je u teretnici navedeno koja su koleta sadržana u konteneru, pod jedinicom tereta smatra se svako koletu a ne kontener

Brodar je primio na prijevoz devet kontenera riže. U teretnici je bilo navedeno koja je količina riže

i u kojoj je ambalaži bila smještena u svakom pojedinom konteneru.

Na odredištu je ustanovljeno da je određena količina tereta oštećena. Spor se vodio o ograničenju brodarove odgovornosti. Brodar, naime, tvrdi da njegova odgovornost ne može prijeći iznos od 4.500 dolara, jer u ovom slučaju treba primijeniti pravo Sjedinjenih Država, prema kojemu se za jedinicu tereta odgovara najviše do 500 dolara. Pod jedinicom tereta u ovom slučaju treba smatrati kontener, kojih je bilo ukupno devet.

Tužitelj, naprotiv, stoji na stajalištu da se pod jedinicom tereta u ovom slučaju treba smatrati svako koleto u kojemu je bila ambalažirana riža, a koje je bilo navedeno u teretnici.

Prvostepeni sud je prihvatio brodarovo stajalište i presudio da je jedinica tereta kontener. Kod toga polazi od stajališta "da je u smislu pomorskih prijevoza koleto jedinica koja je podvrgnuta rizicima pomorskog prijevoza".

Drugostepeni sud je stao na obratno stajalište. Kod toga se sud poziva na presude sudova Sjedinjenih Država, francuske kasacije i Protokola o izmjeni Konvencije o teretnici. Premda ovaj protokol još nije stupio na snagu, sud prihvaća njegovo stajalište smatrajući ga odrazom suvremene poslovne prakse.

(DMF 1975, str.473)

B.J.

TRGOVAČKI SUD, Marseille

Presuda od 14.III 1975.

Andrew Weir et Cie Ltd. c/a Sté
méridionale de manutention

Lučki slagač - Pravna priroda ugovora - Zastara - Lučki slagač odgovara ugovorno samo za štete prouzrokovane teretu na koji se odnosi ugovor o manipulaciji ukrcaja odnosno iskrcaja - Za štete drugom teretu na brodu, osobama na brodu i izvan broda, kao i za štete prouzrokovane samom brodu slagač odgovara vanugovorno - Prema